

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se se oglasilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravlništvo pa v pritličju. — Upravlništvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Konsum v Leskovcu pri Ptuj.

V tistem blaženem času, ko je sklenila klerikalna garda pogin vsega, kar je naprednega mišljenja, so ji bili osebno do takrat gmotno precej dobro podprti trgovci trn v oseh. Da se ugonobi te najbolj neodvisne moče, katerim ravno vsled svoje gmotne neodvisnosti ni bilo treba gledati z duhovniškimi očmi in misliti z njihovo itak pičlo in vsled preobile pijače oslabiljeno pametjo, začela so se ustanavljati takozvana konsumna društva, ki so rastle iz tal kakor gobe po gorkem jesenskem dežju. Ni treba menda še-le posebej poudarjati, da so delovali pri porodu vsakega konsumnega društva ravno duhovniki kot babice in kumi. Bilo je, kakor povsod: za temi kostruni so drvile tolpe nevednih ovac, vsa nerazsodna masa. Nekaj trgovcev se jim je res posrečilo ugonobiti s skrajno umazano konkurenco, s hujškanjem v spovednici, raz leco in izven cerkve, toda zaslužena kazen tudi za konsume ni izostala. Začelo je pokati po deželi, konsumi so ginevali, poginjali, na lim speljani kmetje so morali plačevati ogromne svote in nič jim ni pomagala »urnebesna kletev«. Marsikak kmetič je, zgubivši vse imetje, prijel za potni les in hajdi v Ameriko, duhovniki pa so se smejali na vrnem, videč, da so se rešili še pravočasno in da pobirajo zdaj zapeljanci iz žerjavice tisti koštanj, ki so ga deli v njo blagoslovljeni zapeljivi iz same čiste in gole škodočelnosti, hoteč nasprotne ugonobiti, ker se jim niso hoteli tudi »in politično« slepo pokoriti. Začele so pa padati tudi nerazsodnemu ljudstvu luskinne raz oči in začelo je gledati s svojimi lastnimi očmi.

Da so konsumna društva nekako

v čveterostopu korakala na boben, to ni nič novega; da so poginili, ker jih ni rodila potreba, marveč maščevalnost, je obče znano in da je k poginu mnogo pripomogla farska nevednost in lenivost, to se je naglašalo in priznavalo že nešteto-krat. Natančnejšega vpogleda za kulise konsumnega poslovanja pa ni bilo lahko dobiti, ker so se v konsumnih uganjale tudi take nenravne reči, ki se boje božjega solnca. Da pa doba bralci vsaj nekaj vpogleda v poslovanje konsumov, napisal sem kratek »curriculum vitae« rajnega konsuma v Leskovcu pri Ptuj. Iz sledečega orisa se bo jasno razvidelo, kako otroče, brezbržno in po domače se je poslovalo v tem konsumnem društvu in kako pregrešni eksperimenti so se delali s **tujim** denarjem.

Konsumno društvo v Leskovcu je ustanovil dne 20. marca 1900 takratni tamošnji kaplan v Leskovcu Martin Kralj. Konsum ni imel drugega premoženja kakor vplačane deleže članov, ki vsi skupaj gotovo niso znašali nad 300 K. S temi 300 kronami so hoteli kupiti kar dve hiši, in sicer eno za prodajalno, eno pa za gostilno, kajti brez gostilne in plesa, ni deklet, ni »heca«.

V to svrhu so si izposodili pri posojilnici v Ptuj, najprej 4000 K, pri Jakobu Petroviču, posestniku v Ložini, 2000 K in pri Josipu Savcu, posestniku v Velanški 2000 K. Značilno je, da nista niti kaplan Rožkar niti župnik Kralj založila niti vinarja ne, dasi sta »farbala« kmete, kako dobro se bo obnesel konsum, kako ceno bodo dobivali specerijsko in manufakturno blago in koliko bodo imeli še povzru »procentov«.

To dejstvo jasno kaže, da sta bila sama dobro prepričana, da podjetje ne bo neslo drugim (njima je

neslo, kakor bomo slišali) nikdar nobenega dobička in da je izgubljen vsak vinar, ki se vtakne v to podjetje, kajti sicer bi bila onadva prva, ki bi bila založila društvo z denarjem. Obe ti dve poslopji nista, dasi sta deloma popravljeni in adaptirani, že 8000 K vredni.

Društvu je bil skoraj vseskozi župnik Martin Kralj načelnik, Jakob Vrunker, učitelj v Leskovcu, blagajnik, vodje, ki so morali objednem v prodajalni prodajati, so se večkrat menjali.

Poslovanje je bilo naravnost lahkomišlino: člani, ki so vozili za konsum blago iz Ptuja, so nalagali prav malo na voz, da so lahko prav mastno zaračunali tem več voženj. Kar bi se dalo dvakrat pripeljati, se je vozilo trikrat. Največ teh voženj je opravil načelnik društva sam, župnik Kralj. Popolnoma napačno bi bilo seveda misliti, da so se te vožnje pravilno vpisovale in plačale. Kaj še! Župnik Kralj je kar poslal svojo kuharico ali deklo v konsum, kjer je dobila recimo par kg sladkorja, par kg moke, nekaj kave, par litrov petroleja, kako cikorijsko in še kaj drugega. Vse to se pa tudi ni niti plačalo, niti kam vpišalo, marveč je bila to nagrada »in natura« za opravljeno vožnjo ali opravljene vožnje, naj so bile toliko vredne ali ne. To se je dogajalo posebno v času, ko je bila prodajalka in voditeljica neka Neža Weber, ki je odšla po dveh letnem službovanju iz te službe nekako v začetku leta 1903.

Člani niso hodili v konsum kupovat s knjižicami, marveč brez knjižic, le številko knjižice je moral vsak povedati. S tem je bilo po liguorijanskem receptu omogočeno, da je dobil blago vsak, torej tudi nečlan, če je le imenoval kako številko; še z imeteljem tega deleža se mu ni bilo

treba domeniti, če je plačal blago takoj.

Pri taki manipulaciji ni bilo čudo, če to društvo od rojstva do smrti nikdar niti za trenotek ni bilo aktivno. Vse bilance so izkazovale ali primankljaj, ali pa je šlo, kakor so rekli, »glih za glih«. Člani so seveda mrmrali, ker ni bilo objavljenih procentov, toda zviti blagajničar jo je tako uganil, da se dobiček sicer ni pokazal v denarju, da je pa v blagu. Tega seveda ni povedal, da je blago že navedeno med aktivni, da pa vendar ni nobenega dobička.

Ob takem sitnem položaju so sklenili enkrat člani, da naj se konsum opusti in obe hiši naj se prodasta Ivanu Šosteršiču, trgovčevemu sinu, ki je že pobaral za nju. Res so prodali temu Šosteršiču ml. poleti 1. 1904. obe hiši, ki nista vredni že 8000 K, z vsem blagom vred menda za 14.000 K. S tem kupom bi bilo konsumno društvo prav lahko zadovoljno in če bi bilo pri tem ostalo, bogme, da bi konsumarji ne preklinjali zdaj tako. Toda konsumarji s Šosteršičem vred so obračali, farska bisaga je pa obrnila. Znosilo se je nekaj stelaž v vrednosti okoli 80 K v kaplanijo. Šosteršič, ki se je kmalu jel kesati sklenjene kupčije, je zapazil, da so izginile stelaže ter je bil tega vesel, ker je imel vsaj povod, odstopiti od pogodbe. Plačal je 50 K skesnine in pogodba se je razrušila, Šosteršič je bil pa na račun že plačal 1000 K, in sicer na jako originalen način. Prinesel je župniku Kralju 200 K. Dasi je imelo društvo »kasirja«, vendar Kralj ni poslal Šosteršiča s tem zneskom k blagajniku, marveč je čisto mirno spravil teh 200 K. Pozneje enkrat se je sešel Šosteršič z župnikom Kraljem v Ptuj ter mu odštel na račun kupnine zopet 600 K, katere je prav

tako mirno in brez dovoljenja od bora vzel. To je treba zato poudarjati, ker se je župnik Kralj pozneje, ko je zahteval Šosteršič te zneske nazaj, izgovarjal, da ne sme ničesar ukreniti brez odborovega dovoljenja. Zadnjih 200 K pa je dal Šosteršič na ta način na kup, da jih je izročil kar Jakobu Petroviču v Ložini, češ, saj je konsum tako dolžan Petroviču 2000 K.

Ko je videlo društvo, da se je vsa ta za društvo tako izborna kupčija izkisala vsled zasluge kaplanije ali pa farovža, je pa izposlovalo prostovoljno dražbo, pri kateri so prodajali blago brez izjeme vsakemu in silno pod ceno. Kaj so se brigali tisti ljudje, ki so imeli pri društvu odločilno besedo zato, če se imeli člani izgubiti? Res so srečno prodali blago, za katero je dalo društvo samo najmanj 2500 K, za — čujte in strmite — 400 K, tako da je imelo 84% izgube, oziroma da je izgubilo pri 400 K skupižka kar 2100 K! S skupižkom borih 400 K niso mogli vrniti Šosteršiču 1000 K, katere je dal ta na kup obeh hiš. Zaman je hodil Šosteršič okrog načelnika Miha Kralja, zastoj mu je pretil s tožbo. Tisti Miha Kralj, ki se ni prav nič pomišljal, sprejeti za hrbot blagajničarja in brez odborovega dovoljenja kar 800 K na račun kupnine, tisti Kralj se je zvijal in zgovarjal nasproti Šosteršiču, da on (Kralj) ne sme razpolagati z denarjem brez odborovega privoljenja. Ker Šosteršič ni mogel dobiti svojega denarja nazaj, je tožil.

Medtem pa je prvim konsumar- skim glavicam postalo dolgčas po konsumu, tožilo se jim je po prodajalni. Zato so zložili menda Kralj, Horvat in Vrunker 500 K, katere so konsumu »posodili«. S tem zneskom so nakupili blaga in so ga začeli zopet prodajati. Med tem časom pa

LISTEK.

Pesnik Aškerc v borbi za herojstvo.

Potreben odgovor na nepotreben nagovor.

Brez virov spisal dr. Jos. Tominšek.

(Konec.)

IV.

Ako preudarim vse to, se malo zmenim za Aškercovo že na prvi strani na vsa usta izrečeno trditve, da »estetična kritika ni moje polje« in da »estetik nisem in ne bom nikoli« itd. So res poudarjane, za katere »nimam prirojenega čuta« (hvala Bogu!), ali so pozicije, za katere ga menda — imam; za to mi je živa priča — g. Aškerc sam! Ko sem namreč pred dvema letoma spisal celo članek o njegovih »Baladah in romancih« (2. izdaja) in sem prav od srca hvalil vse, mi ni Aškerc prav nič in nikjer očitil, da »sem pokazal svojo kritično nesposobnost«, ampak je molčal v obeh deželnih jezikih! Ista sreča bi me bila brez dvoma doletela, do bi bil Trubarja neomejeno pohvalil, ko bi mi je zdaj pravi rojen kritik le tisti češki, ki je baje vse hvalil, in je našel pred

njegovimi očmi vsaj polovico milosti »Slovanov« kritik za svojo dobro voljo... Ker je položaj tak, mi mora biti vseeno, kaj sodi o moji kritični sposobnosti tak pesnik. — Če pa isti pesnik hoče govoriti o znanstvu zasmehljivo, mu pravim odločno: »Hands off!« ali po Aškercu: »Hand von der Butten!« — Kajti, gospodine, o znanstvu ne razumete prav nič! Ako pa n. pr. meni očitate, da sem »suh znanstvenik«, je to zame najlepši kompliment; potem vsaj nisem zgrešil svojega poklica...

S tega vidika ste, g. pesnik, prav malo laskavo čestitali svojim zgodovinskim pričam, da nimajo — menda v nasprotju z menoj »limonade« v žilah! Pravzaprav imenitno in fino odkritje! — A propos: limonada! Moram Vas vprašati: Ali ste že bili v Peklu, gospod pesnik? Kaj? Ne še? No, kar še ni bilo, se še lahko zgodi... Saj Vi, ki ste, tekaje za »Zlatorogom«, oblezli vse Triglavske stene, celo od strme goriške strani, morate spoznati tisto pusto, suho skalovje pod Dežmanovo kočo, ki se ji pravi Pekel. Kadar boste tam škrtili s stopinjami po trdi skali, ob vročem popoldnevu, brez kapljice pijače v nahrbtniku, tedaj se spomnite, kako nebeško prijetno je, če ima večasih človek v žilah — limonado. — Spomnite se tedaj na svojo protikritiko. Mimogrede priporočam užaljenim

pesnikom tudi telovadbo; gosp. Aškerc kot njih prvak že ve, zakaj...

Nadalje mi očitata g. Aškerc, da sem razvijal nazore, ki bi spadali v »Dom in Svet« ali v »Kat. Obzorjnik« in se čudom čudi, da sem mogel »Zvonu« vsiliti svojo oceno. Najprej »Zvon«! Kot bivši »Zvonov« urednik ve g. Aškerc sam, da se ocene ne vsiljujejo, ampak izročajo in naročajo. Sploh pa je »Zvon«, tretja nepristranska oseba; za oceno edgovoren sem le jaz, ki sem jo tudi podpisal, in »Zvon« mora v miru pustiti zlasti tisti, ki mu je pokazal hrbet. Da je »Zvon« prinesel pravo oceno o »Trubarju«, to le kaže, da stoji res načelno na nepristransko svobodnem, umetniškem stališču, brez ozira na desno ali levo, če pa ne more vsega, kar bi rad, to ni njegova krivda; ko pa bi hotel vse izvesti, kar si žele posamezniki, bi mu bilo brez čudežev nemogoče. Več ne spada sem. — Kar se tiče mojega razmerja k omenjenima strankarskima listoma, mi je odgovor zelo lahek. Sklicujem se na 2. številko »Kat. Obzorjnika«, ki je izšla kakor nalašč pred enim tednom; tam sem očitata, da sem »Trubarja« hvalil stranki (seveda Aškercu) na ljubo!... Res, boljšega zadoščanja si bi jaz ne mogel želei! Aškerc mi je kar po vrsti očitil, da sem pisal klerikalni stranki

na ljubo, a od te strani doide kratka in suha vest, da sem pisal — liberalni stranki na ljubo: torej (+x-x=0) sledi iz tega neopovržna resnica, da nisem ocenjal »Trubarja« niti te niti oni stranki na ljubo, ampak da sem ga ocenil — drugače bi ocena ne bila ocena — objektivno! Tako pride resnica vendar na dan!

S tem je moja zadeva končana. V zadnjih dveh podlistkih še govori Aškerc o dveh neizključno laskavih ocenah, ki sta izšli o dveh prejšnjih njegovih delih. Ker ocen nisem pisal jaz, me zanimata le metodiški; Aškerc ju je namreč navedel kot zgleda za »površne kritike« (za najpovršnejšo smatra pač moja!), potem ko je pred bralci naknadno ponovil nekaj znanih pravil, kakšna bodi kritika... Namen je prozoren dovolj... Le še ene besedo o konkretnih predlogih, katere stavi Aškerc, da bi se v bodoče zabranile »krivične kritike«. — Priporočam namreč, naj bise pesniki — menda pač tudi povestničarji — odzivali na ocene, vsaj v obliki »pravkov«. No, to naj le stane, tudi na podlagi § 19; ali bojim se, da bi se medsebojno kmalu tega naveličali, a še prej občinstvo. — Zelo me mika, da bi tu citiral essay pariškega kritika K. E. Schmidta, ki govori o kritikah,

ki bi jih pisali »umetniki« sami. Ome nim le, kar je aktualno za našega pesnika. Najprej je konstatovati, pravi Schmidt, »da se obrača jeza umetnikov le proti kritikom in kritikam, ki se izražajo o njih neugodno. Kritiki, ki umetnika hvali, velja pri pohvaljenem zanesljivo za odličnega veščaka, a — to je važno — vsi kolegi pohvaljenega umetnika smatrajo dotičnega kritika za prav malo vrednega in svoji usodi sme biti hvaležen, če ga nazivljejo le z nevednežem.« Kaj ne, kakor bi bil Schmidt poznal Aškercovo protikritiko. Pa dalje: »Do umetnikov se ne smeš obrniti, če hočeš izvesti pravo sodbo v kakšnem proizvodu. Iz večine so malo videli in kar so videli, jim je stopile pred oči skozi steklo njih lastnega talenta, lastnih nagnenj, in individualnih predsodkov; vse to jih čisto zasleplja. Kdor je kdaj intimno občeval z umetniki, ve, da sodijo mnogo odurneje in krivičneje kakor lajki... Zlasti pa bi bile njih ocene dolgočasneje, ker bi bile slabo pisane.« — Kaj lahko bi se kar mimogrede pripetilo Aškercu kaj takega, kar mu je posvetil 1. 1900 Cankar v »Slovenki«... Schmidt konča s sledečimi besedami, ki jih zapišem Aškercu v album, dobro vedoč, zakaj: »Morda pride kdaj čas, ko bodo umet-

je dozorela Šušteršičeva tožba do sodbe. Zato je zarubil to nanovo kupljeno blago, ki se je prodalo na javni dražbi — seveda komaj za polovico cene. Zopet se je naredila nova izguba konsumarjem, ki bodo plačevali, da bodo črni, namesto da bi dobili obljubljene procente. O uboge, zapeljane ovce!

Vojna na Daljnem Vstoku.

Angleška sodba o šansah pomorske bitke.

Angleški pomorski strokovnjak Jane je izrekel zelo neugodno sodbo o bojni vrednosti japonskega brodograja. On primerja težke topove obeh vojujočih se sil in jih razvršča tako-le:

Dobri topovi imajo: Rusija 16 dvanajstpalčnih, Japonska nobenih; srednjih: Rusija 4 desetpalčne, Japonska 16 dvanajstpalčnih in eden desetpalčni;

manjvrednih: Rusija 8 dvanajstpalčnih, Japonska nobenih; zelo malovrednih: Rusija dva dvanajstpalčna, Japonska pa štiri.

Rusi imajo torej 94 pointov za uspeh, če imajo Japonci samo 55 pointov. Razen tega streljajo Japonci samo srednje, da jih torej v tem oziru brez dvoma nadkričujejo ruski topničarji. Kolikor torej pridejo v pomorski bitki v poštev topovi, ima Roždestvenski za smago dva pointa proti nemu. Kar se tiče oklopov, sta si nasprotnika enaka. Kar se tiče hitrosti, imajo Japonci dva pointa proti nemu.

Cisto mogoče je torej, da bodo hrabri Japonci v pomorski bitki na nepreveliko daljavo uničeni, prav tako kakor so bili uničeni hrabri in fanatični Madisti v bitki pri Omdurmanu. Edini moč, ki morda spoznava možnost japonskega poraza, je najbrže admiral Togo. Ljudstvo na Japonskem računa prav tako malo s to eventualnostjo, kakor ljudska masa na Angleškem. Togo pa to dobro ve in je to spoznal že zdavnaj. In ker je stvar take, se bo težko vnela velika pomorska bitka, v kateri bi bile vse šanse na ruski strani.

Baltiško brodograje.

Iz Saigona se poroča: Vsi transportni parniki, kakor tudi hospitalna ladja »Orel« so dopoldne 26. t. m. zapustili notranji zaliv pri Kamranku, kjer so ostale samo še štiri nemške ladje. Rusko brodograje je izven zaliva usidrano v velikem polkrogu, ki sega od rta Varella do malega rta na polotoku Kamrank. Torpedovke križarijo semtertja in rekognoscirajo.

Admiral Roždestvenski čaka, da prispe eskadra admirala Nebogatova, ki se je že združila s križarkami, ki jih ji je poslal nasproti. Admiral Jonquieres je na krovu križarke »Descartes« plul mimo ruskega brodograja in se na to vrnil v Saigon

Transportni parniki, ki so jih nedavno Rusi zaplenili, nosijo nemško zastavo.

»Daily Telegraph« se poroča iz Hongkonga:

Samkaj so došle vesti, da ste se obe ruski eskadri že združili na širokem morju južno od zaliva Kamrank. Tu se sodi, da si združeno rusko brodograje izvoli cток Hajnan za svojo operacijsko bazo.

Rusko brodograje v Japonci.

»Daily Telegraph« javlja iz Tokija, da je tamkaj popolnoma neznano, kje se nahaja rusko brodograje; ve se le toliko, da ste se obe ruski eskadri združili v sredo, ali najkasneje v četrtek. Japonske priprave za sprejem Roždestvenskega so sedaj končane.

Togo se baje nahaja v izbornem stratezičnem položaju.

V luki Čifu se nahajajoča torpedovke se baje pripravljajo, da bi v ugodnem trenutku utekle iz pristanišča.

Knez Uhtomski pred vojnim sodiščem.

Pod načelnostvom podadmirala J. M. Dikova se je sestalo v Petrogradu vojno sodišče, ki ima soditi, kdo je zakrivil katastrofo, ki je zadela portarturško brodograje v pomorski bitki dne 10. avgusta 1904. Ko je v tej bitki pal admiral Vitheft, je prevzel poveljstvo knez Uhtomski, katerega se dolži, da je zakrivil poraz ruskega brodograja.

Pred sodišče so poklicani vsi pomorski častniki, vrtniši se iz Port Arturja. A to sodišče spozna, da se je Uhtomski pregrešil proti pravilom o pomorskem boju, se izroči na to krvnemu sodišču. Razprava je tajna, javnosti se priobči samo razsodba.

Razporejen na Kitajskem.

Iz Šanghaja se javlja: Tukajšnje časopise je vsled nepričakovanega pojava ruskega brodograja v Kitajskem morju silno razburjeno. Splošno razporejen je za Ruse ugodno. Najbolj Rusom sovražni list »Shanghai Times« je 21. t. m. priobčil članek, v katerem opravičuje bivanje ruskega brodograja na japonskem obrežju, in naglašja, da Francija s tem ni kršila nevtralnosti, ako ni prepovedala tega. Ugledni kitajski listi so mnenja, da se je približal dan povračila za dosedanje ruske neuspehe.

Z mandžurskega bojišča.

General Linevič je poslal to-le poročilo:

Na levem krilu prodirajo naše sprednje straže proti jugu. 22. t. m. je sovražnik navalil na naš voj na gorskem prelazu, deset vrst južno od Šimiao dza. Napad smo odbili in sovražnik se je umaknil proti vasi Padziadzi.

Konjenica nekega drugega oddelka se je pri Šamalinu in Davangulinu zapletla v boj z japonsko pehoto, ki se je umaknila

proti Ufanlovu. 23. t. m. je naša konjenica osvojila vasi Simenpu in Ufanlov. Pred fronto naše armade, štiri do pet vrst od Kaj-nansiana je naša armada prgnala Japonce iz okopov in iz sosedne vasi.

23. t. m. je imela naša konjenica ljut boj z Japonci pri Cinciaturu in jih prisilila, da so se umaknili.

Avstrijski prestolonaslednik.

Budimpešta, 27. aprila. Glasilo neodvisne stranke poroča iz odličnih dunajskih virov: Starejši sin nadvojvode Otona, nadvojvoda Karel Franc Jožef, bi bil moral po Veliki noči nastopiti daljše potovanje v inozemstvo. Vsi potni načrti so bili že določeni in tudi spremstvo je bilo že izbrano, ko je vsled cesarjeve odredbe potovanje izostalo. Obenem s to nepričakovano odredbo se je začela v aristokratskih krogih širiti vest, da se mlademu nadvojvodi pripravlja v kraljevem gradu v Budimpešti posebno stanovanje, kamor pride že meseca maja s cesarjem kot prestolonaslednik.

Davčna reforma v Bosni in Hercegovini.

Dunaj, 27. aprila. Skupni finančni minister Burian je deloma že izvedel v Bosni in Hercegovini davčno reformo, kakršno je obljubil lani delegacijam. Odpravil se je namreč način določanja pobiranja desetine. Dosedaj so desetino vsako leto po žatvi določili posebni desetinski pisarji. Pri tem so se godile vedno nepravilnosti in samovoljnosti, vsled česar so se neprestano ponavljale pritožbe kmetov. Sedaj se uvede pavšalna desetina, ki se opira na povprečni pridelek zadnjih deset let.

V Vatikanu reformirajo.

Rim, 27. aprila. Neki rimski prelat je ravnokar izdal knjižico, v kateri hudo kritikuje papežev dvor ter zahteva, naj se razpusti. Nadalje predlaga, naj se biblijski komisiji razširi oblast, zlorabno posredovanje indeksa glede cerkvene in zgodovinske kritike se naj opusti, a novi nazori glede apologetike in teologije se naj izroče v presojo kompetentnih moč. Nadalje zahteva večjo svobodo za katoliški pouk. Glede rimskega vprašanja meni pisec, da je v sedanjem trenutku najpripravnejša rešitev, ako se ohrani status quo. Značilno je, da je zadnji čas izšlo s papeževim privoljenjem že več takih spisov, ki pričajo, da v Rimu narašča zelo močna struja za radikalne reforme v cerkvi in cerkveni upravi.

Nemiri na Ruskem.

Petrograd, 27. aprila. Za predstoječe velikonočne praznike se je bati velikih izgrediv. Vsaj vesti se razširjajo, da se zgode v obeh glavnih katedralah grozne reči. Od sobote naprej zasedajo orožniki in vojaški banke, vodovodne postaje, vladna poslopja in razne palače. Premoženje

aloji beže iz mesta. Carski dvor ne bo praznoval kakor običajno vstajenja v zimski palači, temuč v Carskem selu.

Angleški topovi.

London, 27. aprila. Angleška si je šele pred kratkim nabavila za ogromne milijone nove topove za svojo mornarico. Sedaj pa se je izkazalo, da so vsi novi topovi po 50 streljih nerabni. Treba bo zopet nabaviti za vse vojne ladje nove topove. Izmed 16 topov, ki jih je Japonska naročila na Angleškem, se jih je sedem med morsko bitko lani avgusta razpočilo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. aprila.

— Volitev v veleposestvu.

Slučaj je včasih dober pomočnik. Slučaj je tudi nanesel, da smo sinoči mi in tudi »Slovenec« govorili o volitvi v veleposestvu; mi pošteno, »Slovenec« po stari navadi lažljivo. Mi smo natančno pojasnili razmere v veleposestvu, navedši vsa imena volilcev in njih politično prepričanje. Iz tega je razvidno, koliko je dr. Šusteršič o zadnji volitvi lagal, razvidno je pa tudi, kako popolnoma izključen je vsak uspeh, tudi če bi se slovenski naprednjaki združili s klerikalci in z nemškimi konservativci. V tem oziru je pač vsaka beseda odveč! Dr. Šusteršič je iz volilnega akta spoznal gorostasnost vseh svojih laži in to ga je spravilo v veliko zadrego. Iz te si skuša pomagati na sebi lastni nehonetni način. V sinodnem »Slovenec« piše, da je 10 narodno-naprednih veleposestnikov glasovalo. Med slovenske liberalce je štel gg. Berdajsa, Mazzellasa in Smolo, ki so odločni in neomahljivi pristaši bar. Schwegla, potem barona Lazzarinija, ki ni bil z našo stranko nikdar v nobeni dotiki in končno gosp. Terbuhoviča, o čigar političnih nazorih ne vemo nič zanesljivega. Na ta umetni način je pomnožil število Slovencev, ki so demonstrativno glasovali za nemška kandidata. Se lepše pa je, kar je dr. Šusteršič popolnoma zamolčal, da je namreč glasoval s stranko barona Schwegla tudi gospod Karel Kauschegg. To je gotovo najznačilnejši pojav pri tej volitvi. Gospod Kauschegg je eden najmerodajnejših oseb pri katoliško-narodni »Ljudski posojilnici«, on je prava duša tega zavoda; gospod Kauschegg je angažiran pri vseh klerikalnih denarnih podjetjih; gospod Kauschegg je član tistega klerikalnega konsorcijskega, v katerem sedi tudi dr. Šusteršič, in ki kupuje graščine baje z namenom, da dobe Slovenci večino v veleposestvu. In ta gospod Karel Kauschegg, so lastnik Šusteršičeve graščine, je prostovoljno glasoval s stranko barona Schwegla, v katero se je dr. Šusteršič tako srdito zaganjal in stranka barona Schwegla ga šteje med svoje zveste in zanesljive pristaše! A pošteti dr.

Šusteršič je to popolnoma zamolčal.

— Prešernov spomenik.

Pozivu g. prof. Jos. Stritarja se so takoj odzvali, darovavši za Prešernov spomenik gg.: Ivan Hribar, župan ljubljanski 50 K; Stefan Kljun, posestnik v Ljubljani 4 K; J. S. na Dunaju 20 K; dr. Juro Hrašovec v Celju 10 K; dr. Josip Serbec v Celju 10 K; Luka Srelec, ces. kr. notar v Litiji 20 K; dr. Otokar Rybař v Trstu 10 K; Ilija Predovič, veletržec v Ljubljani 20 K; dr. Josip Kolšek v Laškem 20 kron; Viktor Rohman, veletržec v Ljubljani 10 K; I. Knez, veletržec v Ljubljani 20 K; dr. Fr. Rozina v Mariboru 10 K; Janko Česnik, trgovec v Ljubljani 20 K. — Na razna tozadevna vprašanja odgovarja tem potom odbor, da sprejema prispevke za Prešernov spomenik odborov blaginje dr. Josip Stare, pojasnila pa da daje odborov tajnik Fran Trdina, mestni knjigovodja.

— Na odobrovo sejo »Društva slov. književnikov in častnikarjev«, ki bo danes ob polu 9. uri zvečer v »Narodnem domu«, opozarjamo vnovič vse gospode odbornike, da se je gotovo udeležijo!

— »Mir« je priobčil izvrsten članek o društvu slovenskih književnikov in častnikarjev. V članku pojasnjuje pomen in splošno važnost tega društva in priporoča vsem rodoljubom, da naj društvo podpirajo. — Slovenski pisatelji med Srbi. Srbski leposlovni list »Brankovo Kolo«, ki izhaja v Karlovcih, priobčuje v svoji zadnji številki Ivan Cankarjevo povest »Gospar Antonijec«, ilustrirani mesečnik »Nova Iskra« v Beogradu pa portret in kratak življenjepis slovenskega pisatelja in pesnika Frana Levstika.

— »Slovensko planinsko društvo« opozarja še enkrat svoje člane in prijatelje na razstavo amaterskega fotografiranja »Slovenskega planinskega društva«, ki se odpravi soboto 29. apr. ob 8. uri zvečer. O priliki obnove zborov v spodnjih prostorih »Narodnega doma«. Razstave se udeležijo 9 amaterskega fotografiranja, ki so štivilnimi planinskimi, pokrajinskimi in podzemskimi slikami, z raznimi studijami in dispoziitivni za stereoskop. Razstava ostane odprta tudi v nedeljo 30. apr. od 10.—1. ure in od 2½. do 5 ure ter je brezplačno vsakomur pristopna.

— Razglednice s Strossmayerjevo sliko je založil tukajšnji trgovec s papirjem g. Jarnej Bahovec. Slike so izdelane po fotografiji in kažejo Strossmayerja, kakršni je bil v zadnjih letih svojega življenja. Spošтовatelje umeloga velikega Slovana opozarjamo na te razglednice.

— Šišenskega »Sokola« vadičeljski zbor naznaja svojim članom, da dotični, ki ne bode obiskoval redovnih vaj, katere so vsako soboto zvečer od 8.—9. ure, se ne bode mogli udeležiti nobenega nastopa v društveni opravi.

— Mlekarska zadruga v Mengšu prične delovati 1. maja 1905.

— Okrajno učiteljsko društvo za okraj Kamnik zborovalo bude dne 4. maja t. l. v Kamniku. Začetek ob 10. Razen obiščnosti je na dnevnem redu hospitalitacija in risanje v ljudski šoli.

— V potujočo knjižnico v Šmartnem pri Litiji otvoril akademsko ferijalno društvo »Pro-

niki kakor fabrikanti svoje lastnoročno pisane pohvalne kritike nosili v časopise in plačevali običajno cenozo reklamo; zdaj naj bodo veseli, da listi hvalijo njih blago za stonj, dočim mora fabrikant javno pohvalo plačati. Kadar bomo prišli tako daleč, bodo imeli umetniki vse pravice, da se pritožujejo čez neugodne kritike. Dvomim pa, da bodo umetniki in umetnost s to predugačbo na boljšem... *

Za mojo sodbo o Aškercu je epizoda, ki jo s tem končam za vselej, brezpomembna. Gorazda cenim in ga bom cenil nad vse kot Prešernovega sobrata in njegovega izpopolnitelja in istotako cenim vse, kar je pri Aškercu Gorazdovega. — Ko bi si Aškerc dal kaj svetovati, bi mu rekel: 1.) naj si snovi bolj izbira, 2.) naj se drži včasih Horacijevga izreka, da je treba umetniško delo piliti, včasih devet let, in 3.) naj se ne oglašja s protikritikami, dokler se uči kritike le pri samem sebi; sicer bo vedno pogorel in bo vedno veljalo zanj kakor danes: si ta-cuisses, intactus mansisses!

Koristka.

Povest.
(Dalja.)

Pri vdovi Rozmanovi so stanovali različni ljudje, a vsi so obedovali skupno v Kobetovi sobi. Menjavali so se pogostoma. Kredit je bil omejen. Kdor osem dni ni plačal stanovanja, je moral iz hiše, obedovati na upanje pa je mogel vsakde samo trikrat. Ta dan je sedela kak čudna družba okrog mize ter z neverjetno slastjo poživala neverjetne množine slabega obeda. Stari sollicitator je z neko ginjenostjo motril te mlade ljudi, ki so nosili svojo bedo lahko in brezskrbno ter bili veseli in razposajeni, dasi nobeden ni imel kolikaj spodobne obleke in ni vedel, kje bo drugi dan spal in s čim se bo preživel. Poleg gostobesednega pesnika in častnikarja Lipeta je sedel nerodni Sodar, ki se je imenoval privatnega učenjaka. Prevajal je izbrano dolgočasne ruske romane na slovenščino in pisal politične članke, ki so imeli to posebnost, da je bil ves članek zveržen v en sam stavek. A tako je delal samo, kadar je bil lačen, sicer se pa ves dan ukvarjal z najtežjimi matematičnimi, astronomskimi in geometričnimi problemi. Edina srečna želja njegovega življenja, edini smoter njegovega vsega hrepenenja je bilo blamiranje srednješolskih profesorjev. Izdeloval je dijakom naloge, a če je kolikčak mogel, je je tako zasul, da je profesorja ujel v svojo past. Če je profesor tako nalogo spoznal za pogrešeno, mu je Sodar pismeno dokazal njegovo zmoto in to je bil potem njegov triumf. V družbi je bil dalje skoz in skoz histeričen, bled in nervozen mladenič markantnega obraza z imenom Jaklič. Izgledal je kakor dekadentni sin kakega patricija. Svoj kruh si je služil z retuširanjem in s slikanjem portretov, a največkrat ni zaslužil niti za suhi kruh. Poleg njega sta sedeli Olga in njena starejša sestra Matilda in nekaj izgubljenih študentov, ki so se imenovali literate, ker so zbirali za Lipeta novice in zlagali pesmi ter pisali povesti, ki niso nikdar ugledale belega dne.

Na Sodarjeve knjige kreditirani štefani vina so bili kmalu izpraznjeni in sedaj je družbo minila tudi razposajenost in zgovornost. Staremu sollicitatorju so se tovariši smilili in dasi je bil sicer do skrajnosti štedljiv, ker ga

je trlo breme bratovih dolgov, je napravil ta dan izjemo in žrtvoval nekaj goldinarjev.

Vriskaje je družba vzela njegovo naznanilo v vednost. Matilda je pograbila steklenice in stekla po vino. Kobe se je komaj ubranil prijateljev, ki so ga hoteli po vsi sili objemati in poljubovati.

»Pustite, pustite,« je stokal Kobe, ko se je otrešel mladeničev, ki so se mu bili obesili okrog vratu. »Saj morame držati skupaj Izobčenci smo! Za nas ni prostora v meščanski družbi. Jaz sem se sicer uklonil pritisku usode in sem se dal vprič v stalni eksistenčni jarem — ali vendar čutim, da spadam k vam. Moje srce je pri vas, izobčencih, in pri vas tudi ostane vse žive dni.«

Lipe je bil medtem izpraznil tretji krožnik krompirjeve salate. Obrisal si je redke brke, o katerih je Sodar trdil, da mu vise dol kakor bolnemu prešiču rep, potem pa z nekako togoto zaklical:

»Kakšni izobčenci smo mi? Kdo nas ne trpi? Jaz sem bil stalno nameščen, cesarski uradnik, pa sem se prostovoljno odpovedal, ker nisem hotel

služiti vladni, ki dela Slovanom sovražno politiko. Vsak izmed nas bi lahko živel v tisti takozvani dobri družbi, ako bi le hotel. A mi tega ne maramo. Jaz in mi vsi imamo svoje ideale, svoje narodne, politične, literarne, verske in socialne ideale —

»O, da,« se je rogal Jaklič, »idealov imamo še več, kakor mlad pes bolha.«

Vsi se čutili, da se zdaj vname prepir. Matilde niso zanimale te brezplodne razprave, ki so časih trajale po več ur, zato je stopila k oknu in se začela ozirati, s kom bi koketirala. Olga pa je odmaknila svoj stol od mize, da bi laglje pregledala celo družbo in je poslušala z napeto pozornostjo.

Jakličeve besede so bile Lipeta res razburile, in skoro kričaje je začel razlagati svoje nazore.

»Da, mi imamo svoje ideale« je rekel patetično. »In mi smo tudi pripravljeni, zanje vse žrtvovati. To smo že dokazali. Odpovedali smo se vsemu, zavrgli vsi svojo bodočnost. Ali mi nismo izobčenci, kakor misli Kobe, nego smo se sami ločili od takozvane dobre družbe. Sami in prostovoljno. Sedanja družba se ustavlja uresničenju naših

služiti vladni, ki dela Slovanom sovražno politiko. Vsak izmed nas bi lahko živel v tisti takozvani dobri družbi, ako bi le hotel. A mi tega ne maramo. Jaz in mi vsi imamo svoje ideale, svoje narodne, politične, literarne, verske in socialne ideale —

»O, da,« se je rogal Jaklič, »idealov imamo še več, kakor mlad pes bolha.«

Vsi se čutili, da se zdaj vname prepir. Matilde niso zanimale te brezplodne razprave, ki so časih trajale po več ur, zato je stopila k oknu in se začela ozirati, s kom bi koketirala. Olga pa je odmaknila svoj stol od mize, da bi laglje pregledala celo družbo in je poslušala z napeto pozornostjo.

Jakličeve besede so bile Lipeta res razburile, in skoro kričaje je začel razlagati svoje nazore.

»Da, mi imamo svoje ideale« je rekel patetično. »In mi smo tudi pripravljeni, zanje vse žrtvovati. To smo že dokazali. Odpovedali smo se vsemu, zavrgli vsi svojo bodočnost. Ali mi nismo izobčenci, kakor misli Kobe, nego smo se sami ločili od takozvane dobre družbe. Sami in prostovoljno. Sedanja družba se ustavlja uresničenju naših

pretat v nedeljo 30. t. m. Spored: 1.) Predavanje o pomenu ljudskih knjižnic za ljudsko izobrazbo. 2.) Petje. Nastopi mešani in moški zbor slov. pevskega društva »Zvon«. 3.) Prosta zabava. — Začetek ob 7. uri zvečer. Lokal pri Robvasu. Vstopnina 40 h. Preplačila se hvaležno sprejemajo.

— **Čebelarški shod** bo v nedeljo dne 30. t. m. v Rovtsh nad Legatcem v gostilni pri Petru. Začetek ob treh popoldne.

— **Narodno-gospodarsko društvo** bo imelo dne 14. maja t. l. ob 1/4 uri popoldan redni občni zbor v mestske prostorih v Starem trgu pri Ložu.

— **Zgorel.** 48 letni slaboumni Franc Grošelj, pristojen v občino St. Jošt, je prišel odguskim potom v svojo občino. Občinski predstojnik Ivan Papler ga je obdržal pri sebi in ga spravil v kubinjo, kjer so ga vsa večer preiskali, če nima morda ušalic, ker je vedno o ognju govoril. 21. t. m. zjutraj ga je pa našla neka dekla popolnoma zgorelega na njegovem ležišču, ki je bilo tudi deloma sežgano. Grošelj je ali izvršil samomor, ali pa iz neprevidnosti ali slaboumnosti sam zažgal si posteljo, na kar je nastopila smrt vsled zaduženja ali oprekanja.

— **Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.** Jakob Klemenčič iz Luže pri Selih je pri obravnavi izpovedal, da je on, ki je podnajemnik lova, ustrelil divjega mačka, ne pa sin Jožef, ko je šel prežat na lisice. Pozneje se je dogajalo, da je krivica prišla, da je bil on tisti dan doma, sin pa na lovu. Ker je oče sina naučil, naj pri obravnavi laže, sta dobila s sinom vsak 2 mesece ječe, Jože pa še dva posta. — Jožef Golob iz Doba pri Kostanjevici je kot sobni slikar tvegal zakonska Milakovič, da jima preskrbi, oziroma naredi veliko denarja. Izabil jima je na ta način 472 K. Tudi je Jakoba Kodriča na cesti napadel. Bil je že na poti v Ameriko, pa so ga v zadnjem trenutku prijeli in vtaknili pod ključ. Obsojen je bil na 13 mesecev težke z 1 postom mesečno poostrene ječe.

— **„Zveze slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljev II. občni zbor v Celju** dne 25. aprila t. l. se je vrlo dobro in v obče zadovoljstvo odnesel. Po odposlancih so bila zastopana vsa društva, nekatera prav častno. — »Zveza« šteje do danes 14 učiteljskih društev ter ima približno 600 članov. — Posvetovanja so dokazala, da je slovensko štajersko učitelstvo povsem prepuščeno o eminentni važnosti svoje organizacije ter je to učiteljsko šlo takšno preko par nezastnih neporazumljenj. Vse se je izteklo ugodno v prilogo ugledu učiteljskega stanu. — Varaliso se oni, ki so na tihem že mislili na razdor v vrstah slovenskega štajerskega učitelstva. Le-to ima strogo zaščitano pot svojemu bodočemu postopanju ter je danes v svojem stremeljenju bolj edino nego kdaj poprej! Najboljši dokaz temu je dejstvo, da je upravni odbor za prihodnjo upravno dobo soglasno zopet volil vse po prejšnje vodstvo! Vodstvo »Zveze« sestoji torej iz nastopnih članov: Armin Gradišnik, nadučitelj v Celju, predsednik; Vekoslav Strmšek, nadučitelj v St. Petru v m. s., podpredsednik; Franjo Krajnc, učitelj v Celju, tajnik; Miloš Levstik, učitelj v Celju, blagajnik; Ivan Knapič, nadučitelj v Vidmu in Ernst

idealov in zato, a samo zato smo njeni sovražniki in jo hočemo predruščiti. Ta družba nalaga človeku vsakovrstnih dolžnostij, ki jih mi ne maramo izpolnjevati, ker nam to brani naše prepričanje. Ta družba dela vsakemu posamezniku silo; od vsakega zahteva, da se mora ravnati po njenih zapovedih in da mora pomagati, da se vzdrži ta stavba. Ali ta stavba je slaba in zato je mi nečemo podpirati. Sedanja družba onemogoča tudi vsak individualni razvoj, in ker se mi ne damo zadrževati nego hočemo naj se prosto razvijajo vse moči, da se izvrši potrebna prenova, zato smo pokazali ti družbi z zaničevanjem hrbet in šli svojo pot.

— **„Izvrstno“** se je posmeheval Jaklič. »Gospodična Olga, posodite mi svoj robec, da si otarem solze. Ginjen sem. Doslej so mi vsi ljudje rekli, da nisem nič prida človek. Ko je moj oče izvedel, da sem postal lump, me je z obratno pošto zavrgel. To je bilo zanj vsakako ceneje, kakor če bi mi bil skušal pomagati na noge. Zdaj še-le vidim, da sem pravzaprav jako koristen in važen faktor, da sem pripravljalec nove dobe ter sotruden pri velikem delu reformiranja človeške družbe.«

(Dalje prih.)

Slane, nadučitelj pri Sv. Bolfenu, odbornika. — Zborovanja so se udeležili tudi: g. ravnatelj H. Schreiner iz Maribora, ki je zanimivo predaval o »bakterijah«; g. L. Jelenc, predsednik »Zveze jugoslovanskih avstr. učiteljskih društev« v Ljubljani; g. nadučitelj J. Dimnik, duša društva za zgradbo »Učiteljskega konvikta« ter upok. učitelj in častni član »Učiteljskega društva za celjski in laški okraj« g. Ant. Brezovnik iz Vojnika. Toliko vobče o tem imenitnem sestanku. Podrobnosti o njem prinašali bodo strokovni listi.

— **Nemški učni jezik v Mozirju na Štajerskem.** Nemški listi se veselo, ko trde, da je občinski zastop trg Mozirje sklenil razširiti ljudsko šolo na ta način, da se bo v 4 razredu poučevalo samo v nemščini in da bo vodstvo šole poveril nemški moči. Ali je res?

— **Po celem gornjeradgonskem okraju** vzbuja preiskava zaradi nekega vrušstva v Črešnjevcih, župnija Sv. Peter pri Radgoni, veliko in splošno pozornost. Cela reč je pri sodnji, ki se je zanimala tudi, kako mnenje imajo o celi stvari orehovski oče Wratschko, črešnjevski Franc Pavlič in radgonski Winkler. Varuh je bil stričnik orehovskega preroka, Fran Wratschko. Za ta slučaj naj bi se zanimali tudi naši državni poslanci.

— **Bralno društvo „Edinost“ v Središču** priredi 30. t. m. v šolskih prostorih igro »Lumpacij Vagabund«.

— **Učiteljsko društvo za sežanski okraj** ima dne 4. maja ob 10 popoldne svoje zborovanje.

— **Društvo „Ljudski oden“ v Trstu** priredi v petek, 5. maja ob 8 1/4 uri zvečer v veliki dvorani »Dolavškega doma«, ulica Boschetto št. 5 II. nadstropje svoje drugo poljudno znanstveno predavanje. Predava g. dr. Henrik Tuma, odvetoik iz Gorice, član »Akademije«, o »Veri in delu«, razmerje dela do verstva, znanosti in umetnosti. Vstopnina 20 vin. za osebo. V dvorani je na razpolago 400 sedežev. Tržaški Slovenci! Pokažite, da ste na mestu, ko se gre za povedljivo kulturnega razvoja na šega revnega naroda! Z mnogobrojno udeležbo pokažite svojo resno voljo za delo v ljudsko prosveto. Več ljudi, več omika, badi naše geslo.

— **Samomorilka.** V sredo okoli 7. ure zvečer je slišal panik tržaškega pokopališča strel. Prihitevši na mesto, odkoder je šel streljanje, je našel na nekem grobu mlado dekle v zadnjih dihlih, poleg nje pa samokres, s katerim se je ustrelila v usta. Ko je došel zdravnik, je bila deklica že mrtva. Iz naših papirjev pri njej so spoznali, da je deklica 20letna Antonija Mrakič. Vzrok samomoru ni znan.

— **Napisi prodajaln v Pragi.** Kakor poročila iz Pragi iziši češki stavbinski list, je sklenil praški mestni svet soglasno, da prepusti občinska posestva trgovcem za prodajalne in izložbe le pod tem pogojem, da bodo napisi na teh trgovinah izključno le v češkem jeziku. Občinski svet bo onim trgovcem, ki se tej določbi ne pokore, odklonil uporabo mestnega posestva za prodajalne in izložbe in po preteku 3 mesecev napise vseh onih trgovin, ki bodo imele še vedno nemške napise, odstranil. In pri nas!

— **Poskušen vlom.** Na Veliko nedeljo splazili so se neznan tatovi skozi shrambo za premog v telovadnico v realni in poskušali vlomiti v garderobo »Turnvereina«, kar se jim pa ni posrečilo.

— **Zasačen tat.** Sinoči proti polnoči je patrolujoči policijski stražnik opazil, da so odprta vrata v Predovičevi hiši na Poljanski cesti. Ko je šel v hišo gledat, je našel odprto delavnico črevljarske Medica za vratmi pa je stal neki domobranec. Vojak se je izgovarjal, da čaka ljubico, toda ko so prižgali luč, je domobranec spustil črevljarske klešče na tla, katere je bil v delavnici ukradel. Tudi dve delavki sta pogrešili dva para črevljev in nogavice.

— **Sedmi lovski bataljon** se je pripeljal sinoči iz Bruka. Dve stotnjici bodeta štacijonirani v Gorici, ena v Kanalu, ena pa v Tolminu. Na južnem kolodvoru jih je čakal nadvojvoda Jožef Ferdinand, tukajšnje vojaško poveljništvo z mnogimi častniki in godba c. in kr. 27. pešpolka. Na kolodvoru so ostali eno uro, potem se pa odpeljali v namenjene kraje.

— **Tatvina.** Anton Pirnat, dijak IV. gimnazijskega razreda v Novem mestu, je danes popustil pri vrodu v frančiškansko cerkev »na portik« kovčeg, v katerem je imel nekaj jestvin, dve knjigi in par črevljev, ter šel v cerkev. Ko je pa prišel ven, ni več kovčega našel. Oškodovan je za 6 K.

— **Prepozen kes.** Danes popoldne je pri neki branjevki laški

zidar Fortunat Chiorocosi kupil dve, ukradel pa tri jajca, kar je branjevka opazila in naznanila v obližju službujočemu policijskemu stražniku. Ko mu je stražnik napovedal aretovanje, se je Chiorocosi prijel za zid kakor maček ter zašel tako vpti, da so ljudje iz vseh strani drli skupaj. Tudi na stražnici je tulil na ves glas, toda kes je bil prepozno.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 108 Slovencev in 6 Hrvatov. 500 laških zidarjev je šlo na Dunaj in v Budimpešto. 24 na Siražo, 10 pa v Novo mesto. 28 Slovencev je šlo v Ischl, 37 v Beljak, 12 pa v Budimpešto. 70 Hrvatov je šlo na Prusko, 41 v Beljak, 35 v Kočevje, 18 pa v Podbrdo. 10 Slovencev je prišlo iz Amerike, enega je pa vrnil tamošnji izseljevalni urad, ker je preslab.

— **Izgubljene in najdene reči.** Pomožni uradnik g. Alojzij Logar je izgubil neke v mestu različno denarnico, v kateri je imel dva bankovca po 20 K — Našel se je mošnjček z nekaj denarjem in drugimi stvarmi, med temi pretan. Kdor ga je izgubil, ga dobi v upravištvu »Slovenskega Naroda«.

— **Mestna kopel.** Od dne 21. marca do dne 20. aprila t. l. se je oddalo v mestni kopeli vsakega skupaj 2820 kopeli, in sicer za moške 2140 (prvih 1510, kadnih 630), za ženske 680 (prvih 230, kadnih 450).

— **Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju** mestne občine ljubljanske od 16 do 22. aprila 1905. Število novorojencev 26 (= 360‰), umrlih 18 (= 249‰), med njimi so umrli za jetiko 5, za vnetjem sopitnih organov 1, za različnimi boleznimi 12. Med njimi je bilo tujecev 7 (= 388‰), iz zavodov 11 (= 611‰). Za infekcijskimi boleznimi so zboleli, in sicer za ošpicami 10, za škariatico 4 osebe.

— **Hrvatske novice.** — Srbski in bolgarski gostje v Zagrebu. Prihodnji teden pride na umetniško razstavo v Zagreb 30 srbskih in 12 bolgarskih umetnikov in pisateljev. — Sleparka Olga Türk, ki je bila obsojena v 2letno ječo, je s prizivom dosegla, da se ji je kazen znižala na 8 mesecev. Ker pa se ji tudi preiskovalni zapor šteje v kazen, so jo takoj izpustili. — **„Slovenska banka“** se ustanovi v Belgradu. Ustanovni kapital bo znašal 5 milijonov dinarjev. Ruski kapitalisti bodo signirali pet in pol milijona dinarjev, Srbi pa 500 000. Banka je ustanovljena v korist vseh jugoslovanskih, zlasti pa bankanskih dežel.

— **Najnovejše novice.** — Mobilizacijski načrti ukradeni. Iz brambovske vojašnice v Vel. Varadinu so neznan tatje odnesli težko železno škrinjco, mence, da je v njej denar. V škrinji pa so bili le najnovejši mobilizacijski načrti, ki jih je nekaj dni poprej dobil polk od ministrstva. — **Svetovno razstavo** v Lježu (Lüttich) je otvoril včeraj zelo slovesno princ Albert.

— **Propadla banka.** V Montluconu je propadla Mussyjeva banka. Pasiva znašajo 3.200.000 frankov.

— **Požar na ladji.** V Kitajskem morju je zgorel parnik »Juenvo«. Zgorelo, oziroma utonilo je baje 150 Kitajcev.

— **Maščevanje obsojenca.** V Bolcanu je bil obsojen postrešček Zanon zaradi razžaljenja veličanstva v šestmesečno ječo. Po obsojdi se je peljal domov v vlaku z uradnim slugo in nekim drugim možem, ki sta pričala proti njemu. Naskočil je bliskoma oba z nožem ter ju zaklal.

— **Umrli je v Inomestu** bivši tirolski deželni glavar in poslanec, dvorni svetnik dr. baron Bossi-Fedrigotti.

— **Morilica Klein pred sodiščem.** Drugi dan obravnave je bila sodna dvorana zopet natlačena »boljšega« občinstva. Kleinov sodrug Pietsch je izpovedal, da je dan pred roparskim umorom prišla žena Kleinova v trgovino ter si dala pokazati, kako se odklepa in zaklepa blagajna, ter je isto tudi sama dvakrat poskušala. Tako prakso je namreč potrebovala v stanovanju umorjenega Sikore. Psihijatra sta izjavila, da je Klein zelo inteligentna žena, popolnoma zdravega razuma. Le moralno je padala čimdalje nižje, večinoma vsled lastne krivde, deloma pa tudi vsled nesreče, ker je izgubila posluh (obtoženka se more sporazumeti s svojo okolico le s pomočjo posebno narejenega slušalnika). Glede umorjenega trupla so izpovedali zdravniki, da je Sikoro zadavila samo ena oseba. Truplo ni bilo potisnjeno v vrečo, temuč se je ovilo v platno, ki se je potem zašilo v vrečo. Žena prisna, da je mrtvemu Sikori odsekala nogi pod kolonom, a umor še vedno trdovratno taj. Državni pravdnik je izrekel svoje

začudenje nad živi te žene, ki je živela in spala več dni v sobi, kjer je ležalo umorjenčevo truplo.

— **„Der heilige Vater“.** Med vsemi zlodej iz kraljstva nadhudiča Bitru je takozvani tiskarski škrt eden najnadležnejših. Ta zlodej je za Velikonočo pobožnemu dunajskemu »Vaterlandu« tako napravil, da je res obžalovati, da tega lista živ krst ne čita. »Vaterland« je v velikonočni številki priobčil najnovejšo encikliko »des heiligen Katers«, encikliko gospoda Josipa Sarta, ki se ga v nemškem jeziku časih imenuje »Heiliger Vater«. Ta tiskarska pomota je pač čitateljem znatno olajšala prebavljanje te najnovejše enciklike.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

»Kmetijsko društvo« na Dolenji Dobravi.

Na pustni torek 1. 1904. se je vršila prva razprava zoper Janeza Žusta, ki je obtožen, da je kot blagajnik in potem kot načelnik »Kmetijskega društva na Dolenji Dobravi«, registrovane zadruge z omejeno zavozo tekem let 1900, 1901 in 1902 od zaupnega mu zadržnega denarja pridržal in si prilastil najmanj znesek 3594 kron 38 h.

Za pri tej prvi razpravi se je predčitala obširna obtožnica. G. asom njenih razlogov se je ustanovilo na Dolenji Dobravi omenjeno »Kmetijsko društvo« začetkom leta 1899. V odbor je bil izvoljen tudi obdolženec Janez Žust, ki je bil v začetku blagajničar, od oktobra 1901 naprej pa načelnik. Zadruga je dobro prosperovala. Končni računi za leta 1899, 1900 in 1901 izkazali so čistega dobička 56 K 58 h; 227 K 1 h in 321 kron 81 h. Ko pa je revizor »Gospodarske Zveze« Dragotin Seliškar v mesecu prosincu 1903 sestavil sklepni račun za leto 1902, našel je izgubo 6053 K 29 h. Ta izguba je bila tembolj čudovita, ker je baje nastala v enem letu. Seliškar je začel pregledovati blagaj. knjige in sploh preiskovati celo zadevo. Našel je, da so v blagajniški knjigi zapisane razne vsote po dvakrat kot izdatek. To knjigo je vodil ves čas Janez Žust, ki se je sploh edini odbornik brigal za zadrugo. Drugi so mu pustili delati, kar je hotel, ker itak niso razumeli poslovanja. Vsled tega se je sumilo takoj obdolženca, da je on vse to zakrivil. Seliškar je takoj ovadil, »ga pustil zapretil« in vso krivdo zvalil nanj. Sodnija je začela stvar preiskavati in privzela svojim preiskavam revizorja Seliškara za izvedenca (!) Iz vseh teh preiskav in Seliškarjevih računov in bilanc se je sestavila potem obtožnica zoper Žusta radi poverjenja. Od vsote 4622 K 20 h, ki je po Seliškarjevem mnenju manjkala društvu, se je Janezu Žustu navadilo le 3594 K 38 h, češ, do te vsote kažejo posamezni slušaji krivdo. Obtoženi Žust zagotavlja v enomer, da si ni ničesar prilastil, česar pa drž. pravdnik ni nikakor noče verjeti. Kajti če bi ta trditve — pravi obtožnica — resnična bila, potem bi morala blagajna kazati prebitke, ne pa primanjkljaj. Z ozirom na ta primanjkljaja in na bilančno izgubo, za katero ni pojasnila, se mora pač ali potemtakem trditi, da si je obtoženi Janez Žust prilastil najmanj 3594 kron 38 h.

Tako konča obtožnica, vsled katere se je, kakor rečeno, lanske leto na pustni torek vršila prva razprava. Zaslilašale so se tudi že priče. Predno pa je prešlo k preiskavanju bilanc in zaslilaševanju izvedenca Seliškara, se je razprava na predlog zagovornikov preložila v to svrhu, da se pozoveta dva izvedenca v pravi pomeni besede, ki naj preiščeta vse zadržne knjige in sestavi za vsa leta bilanco, na podlagi katerih se bode potem presojava obtoženega krivda. Sodišče je tem predlogom ugodilo iz tega vzroka, ker se mu ni moglo zanašati na popolno objektivnost revizorja »Gospodarske Zveze« Dragotina Seliškara, ki je sam interesovan pri društvenih računih in ki je bil radi spačenih bilanc že obsojen in večkrat v preiskavi.

Izvedenca sta začela potem pregledavati odtlej te konsumarske knjige in račune in danes se vrši druga razprava, h kateri menda Seliškar sploh ni vabljen. Predseduje g. svetnik Elsner, obtožbo zastopa g. Rudolf Tschetch, zagovarja pa g. dr. Konrad Vodušek. (Dalje prih.)

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

Včeraj se je imela vršiti kazenska obravnava o tožbi g. Gregorja Žerjava zoper dijaka g. Leona Je-

lovška. Ker je g. Jelovšek pred obravnavo izjavil, da so vse informacije, ki jih je dobil od svojih znancev, neutemeljene in da torej ne more g. Žerjavu ničesar obitiati, je le-ta umaknil svojo tožbo. Na obravnavo je čakalo polno dijakov; menda so mislili, da se bode razpravljalo o kakih posebnih »srčnih ranah«.

Se ena dijaška. Dne 19. t. m. zjutraj okrog polutretje ure sta sedeli v nekem lokalu na Starem trgu dve družbi. Nekaj gospodov je šlo prostovoljno iz lokala, nekaj so jih pa na cesto pometali. Gospodje so se že v kavarni nekoliko zbadali, ko so pa prišli na cesto, je udaril eden modroslovca Vizjaka dvakrat čez hrbet. Ker se je vsled tega čutil z. Vizjak razžaljenega, je vložil tožbo. Obsojba se je glasila na globo 10 kron.

Franc Stražišar, posestnik v Smrjanib, občina P. jva gorica, je bil tožen, da je vsled njegove nepaznosti dobil njegov 4letni sinček žveplenke, s katerimi je povzročil 18. t. m. požar, ki je vničil petim gospodarjem hiše in vsa gospodarska poslopja. Ker ni dokazano, da bi bil zažgal Stražišarjev sin, je bil oče oproščen.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gradec 28. aprila. Mestni blagajnik v Ljubnu, plem. Hornig, je skočil v Muro in utonil. Če je kaj poveril, se še ne ve; blagajna se pregleduje.

Dunaj 28. aprila. »Mittagszeitung« trdi, da postane fem. G. algoczy deželni zapovednik na Ogrskem.

Dunaj 28. aprila. Na čast saksunskemu kralju bo na dvoru velik koncert. Povabljen je na sodelovanje neki pevec iz Berlina, a ne en član dunajske dvorne opere.

Dunaj 28. aprila. V starosti 76 let je umrl bivši glavni urednik stare »Presse«, Lecher, oče državnega poslanca istega imena. — V starosti 77 let je danes tu umrl Anton Kreuzig, nekdanji somišljenik Luegerjev, dokler je bil ta še svobodomiseln demokrat, in od leta 1885. do 1891. državni poslanec.

Dunaj 28. aprila. Proces Klein se mirno nadaljuje in bo jutri končan. Sodišče je sklenilo, da se duhovnika Fuchsa o ozirom na njegov stan ne zasliši.

Dunaj 28. aprila. 74letno zasebnico Scheller je danes njena 36letna hči s sekiro ubila. Morilka je bržčas blazna.

Budimpešta 28. aprila. Baron Banffy je v »Hirlapu« nad vse strastno napadel Kolomana Szella, očitajoč mu, da je največji spletkar in da igra v ogrski politiki vlogo Fregolija. Szell odgovarja, da je odložil svoj mandat in vsled tega prenehal biti član liberalne stranke, ima torej v politiki svobodne roke.

Carigrad 28. aprila. V Konjskem pri Monastiru je neka grška četa napadla 11 bolgarskih kmetov, 6 jih je ubila, 2 sta težko ranjena, 1 je pobegnil, 2 pa so Grki odpeljali s seboj v gore. V ponedeljek so turški orožniki uničili četo bolgarskih vstašev, in sicer v Seru pri Kruševem. 16 ustašev je bilo ubitih.

Pariz 28. aprila. »Matin« je priobčil skrajno agresiven, proti Nemčiji naprjen članek glede Maroka. Članek je povzročil velikansko senzacijo in splošno se je sodilo, da ga je spisal minister zunanjih del, Delcassé, sam. Danes sta tako ministrski predsednik Rouvier, kakor minister Delcassé formalno razglasila, da nista v nobeni zvezi s tem članekom. Vsled tega se sodi, da ne pride do diplomatskega konflikta.

Rusko-japonska vojna.

London 28. aprila. Reuterjev biro javlja, da je parnik »Katarina Epear« srečal minolo noč šest milj južno od Penanga dve brodovji, eno je šlo šest, drugo sedem ladij. Obe brodovji sta bili na potu proti Singaporu.

Sarg *strjeno in tekoče*
glicerini **mjilo**
napravljeno za
belo in nežno.
Dobi se povsod.

Pozor! Le „Tempel-
vrec“ in „Sty-
ria-vrec“ sta
kot rogaški sla-
tini postavno varovana. Vsi drugi izdelki,
ki nimajo oznamenila „Tempel-vrec“ ali
„Styria-vrec“, temveč se spravljajo golju-
fivo pod imenom „Rogaška slatina“ v pro-
met, naj se zavrnejo. — Oskrbništvo dežel-
nih vrecov Rogatec-Slatina.

Okusno in dovršeno

izgotovljena 1864 2

oprema za nevesto

je na ogled razstavljena

v specialni trgovini za belo perilo

Sv. Petra cesta št. 8.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 27. aprila 1905.

Naložbeni papirji.

Denar Blago

4% mejeva renta 100-45 100-65

4% srebrna renta 100-25 100-45

4% avstr. krona renta 97-90 98-10

4% zlat 118-25 118-45

4% ogrska krona 97-90 98-10

4% zlat 118-25 118-45

4% posojilo dežele Kranjske 99-50 101-—

4% posojilo mesta Spiljet 100-50 101-50

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

4% posojilo mesta Zadar 100-— 100-—

Izjava.

Na neresnično izjavo
gospe Minke Jebačin v
„Slovenskem Narodu“ z
dne 22. aprila 1905 izjav-
ljam, da so vse zaslusane
priče potrdile, da sem jaz
s svojo soprogo ravnal
vedno jako lepo.

Kdor se hoče o tem
prepričati, naj pride h ka-
zenski razpravi, ki se bo
vršila proti Pavlu Kavšku
radi sokrivde tatvine itd.

Josip Jebačin.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo
odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Vsprejme se takoj jako zanesljivo

kolporter

raznašalec

za raznašanje reklamnih iztisov po slo-
venskih pokrajinah, proti dobremu
plačilu, stalno službo, in po doka-
zanih uspehih jako dobro plačo.

Ponudbe na Al. Olifčič, poste
restante Ljubljana. 1337-3

SUHOST

Edino izvrstno sredstvo za okrepitev in ojačenje, ki ga mnogi
zdravniki, kakor govore zahvalna pisma, rabijo v svoji lastni
rodovini ob telesni upadlosti, bledičnosti, slabokrvnosti, nervoz-
nosti, slabosti itd. Posebno za izpolnitev telesnih oblik, se obnaša
krepčalna moka, izborna. V 6 tednih 30 funtov konstatirano.
11 najvišjih odlik, tudi Grand Prix. Dokazano, da presega vsa
druga živila. Orig. zavitek za 14 dni samo K 2-50. Razpošilja centrala:

BALZAR, Dunaj III., Hauptstrasse 50.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

V ljuven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni

vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee

Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m

zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal

v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb,

Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak

v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See,

Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne

osobni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-

Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago,

(direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni

vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II.

razreda). — PROGA VANOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v

Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v

Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m

zjutraj obojni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo Inomost, Franzensfeste, Solnograd,

Lince, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.).

— Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak v Du-

naja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare,

Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Lince, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregena,

Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri

44 m popoldne obojni vlak v Dunaj, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovo, Ino-

mosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak v Dunaj, Ljubna, Beljaka,

Šmohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra,

Lince, Budejovice, Plzena, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ

NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in

Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 36 m

zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri

Otvoritev

Marijinega kopališča.

Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam,

da se vrši, kakor običajno vsako leto,

dne 1. maja

otvoritev

Marijinega kopališča

pred Prulami. 1371-2

V nadeji, da sl. občinstvo moje kopa-

lišče mnogobrojno obišče, se priporočam

z najodličnejšim spoštovanjem

Friderik Košir.

Vojaški koncert

se vrši vsako soboto

v hotelu „južni kolodvor“

Vstop prost.

Začetek ob 8. uri zvečer.

K obisku vljudo vabi udani

LORBER.

1380

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.

Fotoplastična umetna razstava.

V soboto, dne 29. aprila 1905:

zadnji dan razstave:

Zanimivo potovanje

po italijanski rivieri.

Razstavljeno od nedelje, 30. aprila

do vštete sobote, 6. maja 1905:

Zanimivo potovanje po slikoviti

Južni Tirolski.

Trident, Loppio, Riva, Valsugana,

S. Martino di Castrozza.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in

praznikih — odprto od 9. do 12.

ure dopoldne in od 2. do 9. ure

popoldne.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Z odličnim spoštovanjem 1374

ravnateljstvo.

Z dovoljenjem c. kr. deželne

vlade bo letošnji 1365-2

povelikonočni semenj

na Igu

mesto v pondeljek, 1. maja

v četrtek, dne 4. maja

t. j. sv. Florijana dan.

Županstvo Studenec-Ig.

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.

Fotoplastična umetna razstava.

V soboto, dne 29. aprila 1905:

zadnji dan razstave:

Zanimivo potovanje

po italijanski rivieri.

Razstavljeno od nedelje, 30. aprila

do vštete sobote, 6. maja 1905:

Zanimivo potovanje po slikoviti

Južni Tirolski.

Trident, Loppio, Riva, Valsugana,

S. Martino di Castrozza.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in

praznikih — odprto od 9. do 12.

ure dopoldne in od 2. do 9. ure

popoldne.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Z odličnim spoštovanjem 1374

ravnateljstvo.

Ia jedilno mast

pošilja po 78 v. klg. v vsaki množini firm

LAD. URBAN & spol., Praga—Žižkov.

Nove kem.-tehn

fabrikacije

Kompletno opravo in preizkušeno navodje

za to dobavlja Chem. Industrie-Werke

Siebenbrunn 84 pri Dunaju. Edin

podjetje te vrste. Zahtevajte katalog za

stonj. Na tisoče priznanj. 102

Dobro znana stara

gostilna

na Dolenjski cesti se takoj odd

Poizve se v pivovarni Auer. 1369

Klavir

s posebno lepim glasom se prod

za 160 gld. na 1366-3

Dunajski cesti šte. 11

I. nadstropje na levo.

Lišajasti ljudje

tudi taki, ki niso nikjer našli zdravlja

naj zahtevajo zastojni prospekt in po

verjena izpričevala iz Avstrije.

Lekarnar **C. W. Rolle**

Altona — Bahrenfeld (Elbe).

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob in vseh pritliklin,

odda takoj ali za avgust v novozgr

jeni hiši z vrtom. 1279-4

Pismena vprašanja pod „Stanovanje

250“ na upravnistvo „Slov. Naroda“

Krepkega dečka

Marija Černe

velemesarja

v Ljubljani

A 134/4/4

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče naznanja, da je 28. avgusta 1904 umrla na Debe

čem št. 7 **Meta Zupančič** roj. **Lamberger** ki je zapustila poslednjo voljo

Ker je sodišču bivališče zapustnične hčere **Tite Zupančič** neznano, po-

zivlja se taista, da se v enem letu od spodaj imenovanega dne pri tem so-

dišču javi in zglaš, da dediča, ker bi se sicer zapuščina obravnavala le z zgla-

sivšimi se dediči in z njej postavljenim skrbnikom.

C. kr. okrajna sodnija Višnjagora odd. I.

dne 20. februarja 1905.

Objava

Pisarni nadzorništva deželnih naklad in boletnega

urada v Ljubljani

se od dne 29. aprila 1905 naprej nahajate

v hiši št. 36 Miklošičeve ceste, pritlično

Nadzorništvo deželnih naklad v Ljubljani

dne 28. aprila 1905. 1370

Latermanov drevored.

Traberjev

veliki panoptikum

in anatomiški muzej.

Odprto vsak dan od 9.